

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

153. SESJA PLENARNA KR-U, 8.2.2023–9.2.2023

**Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Reakcja miast i regionów na kryzys energetyczny:
w kierunku prawdziwej europejskiej unii energetycznej**

(2023/C 157/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

- uwzględniając plan REPowerEU Komisji Europejskiej z dnia 18 maja 2022 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1032 z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2017/1938 i (WE) nr 715/2009 w odniesieniu do magazynowania gazu ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2022/1369 z dnia 5 sierpnia 2022 r. w sprawie skoordynowanych środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie zwiększenia solidarności dzięki lepszej koordynacji zakupów gazu, transgranicznej wymianie gazu i wiarygodnym poziomom odniesienia cen ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę Europejską 15 grudnia 2022 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2022/2578 z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu korekty rynku w celu ochrony obywateli Unii i gospodarki przed nadmiernie wysokimi cenami ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 5 października 2022 r. w sprawie reakcji UE na wzrost cen energii w Europie ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ COM(2022) 230 final.

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 30.6.2022, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 8.8.2022, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2022) 473 final.

⁽⁵⁾ COM(2022) 549 final.

⁽⁶⁾ 2022-12-15-euco-conclusions-en.pdf (europa.eu)

⁽⁷⁾ Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 36.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 45.

⁽⁹⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0347_EN.html

Miasta i regiony UE podmiotami kryzysu energetycznego

1. Podkreśla obowiązki prawne 1,2 mln unijnych przywódców lokalnych i regionalnych z 90 tys. miast i wiosek, 900 wielkich miast i 280 regionów dotyczące zaradzenia kryzysowi energetycznemu poprzez udzielenie pomocy gospodarczej i społecznej gospodarstwom domowym znajdującym się w trudnej sytuacji oraz małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), a także akcentuje rolę, jaką ci przywódcy odgrywają w tym zakresie. Mimo gwałtownie rosnących cen energii i wysokiej inflacji władze lokalne i regionalne nieprzerwanie świadczą podstawowe usługi i podejmują kroki, aby zagwarantować oszczędność energii, ciągłość działania sektora energetycznego i plany awaryjne z myślą o umocnieniu odporności energetycznej.
2. Dostrzega niespotykane dotychczas wysiłki, jakie podjęły Komisja Europejska i Parlament Europejski (PE) w celu ustanowienia pilnych środków, niemniej stwierdza, że obecne inicjatywy nie zapewniają władzom lokalnym i regionalnym potrzebnego im natychmiastowego wsparcia.
3. Apeluje do prezydencji szwedzkiej, aby oparła się na wzorcowych działaniach prezydencji czeskiej i przyspieszyła przyjęcie pozostałych wniosków ustawodawczych z pakietu „Gotowi na 55” oraz dopilnowała, by przepisy UE były adekwatne do celów sprostania kryzysowi energetycznemu, uwzględniając odpowiednie opinie KR-u⁽¹⁰⁾.
4. Zaznacza, że wiele miast i regionów przyjęło ambitniejsze cele niż rządy ich krajów w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu. Wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby aktywnie włączyły władze lokalne i regionalne w przegląd i aktualizację tych planów w 2023 r., zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie zarządzania⁽¹¹⁾.
5. Domaga się, aby lepiej zharmonizować i uprościć rozmaite inicjatywy UE na rzecz energii i klimatu⁽¹²⁾ oraz zapewnić niezbędne wsparcie finansowe i techniczne władzom lokalnym i regionalnym.

Przyspieszyć transformację w kierunku czystej energii w miastach i regionach z myślą o osiągnięciu prawdziwej europejskiej unii energetycznej

6. Wyraża poważne zaniepokojenie, że końcowe ustalenia 27. Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC COP27) nie przewidują zwiększenia i przyspieszenia redukcji emisji gazów cieplarnianych w skali globalnej ani nie zawierają apelu o stopniowe wycofanie wszystkich paliw kopalnych. Podkreśla, że choć jest istotne, aby szybciej przechodzić na czystą energię i zakończyć naszą zależność od paliw kopalnych, to jednak niskoemisyjne źródła energii nadal pomagają nam zapewnić stabilne dostawy energii po przystępnych cenach, w zgodności z koszykiem energetycznym poszczególnych państw członkowskich.
7. Apeluje, by stworzyć prawdziwą europejską unię energetyczną, z całkowicie zintegrowanym rynkiem o dobrze rozwiniętych połączeniach wewnętrznych w całej UE, opartą na dobrze funkcjonującym systemie zarządzania. Pełna integracja wymaga od państw członkowskich przyjęcia na siebie odpowiedzialności za zapewnienie odpowiednich i solidnych dostaw energii, aby uniknąć sytuacji, w której niedobory produkcji i wysokie ceny wywierają wpływ również na inne państwa członkowskie.
8. Ponownie podkreśla kapitalne znaczenie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” i przyjmuje z aprobatą podejmowane wysiłki, aby propagować środki oszczędności energii na wszystkich poziomach w całej UE. Zauważa, że o ile niektóre państwa członkowskie nie wprowadziły jeszcze środków na rzecz zmniejszenia zużycia gazu i energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, przedsiębiorstwach i administracji publicznej⁽¹³⁾, o tyle liczne miasta z całego obszaru UE przystąpiły do inicjatywy „Sprint do oszczędności energii w miastach”, wdrażając środki oszczędności energii dotyczące m. in. ogrzewania, oświetlenia czy mobilności oraz kampanie uświadamiające.
9. Uważa, że te środki nie powinny ograniczać się do bieżącego kryzysu, i wzywa Komisję Europejską, aby przedstawiła wniosek dotyczący niezależności energetycznej z myślą o usprawnieniu oszczędności energii we wszystkich obszarach polityki. Apeluje o promowanie i odpowiednie nagradzanie istotnych zmian postaw.

⁽¹⁰⁾ Zob. opinie KR-u dotyczące: zmiany dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektywy w sprawie energii odnawialnej i zmiany dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków oraz ram UE na rzecz dekarbonizacji rynków gazu.

⁽¹¹⁾ W artykule 11 rozporządzenia w sprawie zarządzania stwierdza się, że każde państwo członkowskie organizuje wielopoziomowy dialog w dziedzinie klimatu i energii, w którym mogą uczestniczyć samorządy lokalne i inne odpowiednie zainteresowane strony, by omawiać osiągnięcie unijnego celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia.

⁽¹²⁾ Takie jak Porozumienie Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii, misja europejska w zakresie neutralnych dla klimatu i inteligentnych miast, misja europejska w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, Europejski Pakt na rzecz Klimatu, inicjatywa na rzecz czystej energii dla wysp UE i inne.

⁽¹³⁾ Zestawienie informacji „Oszczędność energii dla Europy” (eeb.org).

10. Ponownie wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie, aby wsparły tworzenie punktów kompleksowej obsługi na poziomie regionalnym i lokalnym w celu przyspieszenia inwestycji w energooszczędną budowę i modernizację budynków i w projekty na rzecz oszczędności energii uwzględniające zasady nowego europejskiego Bauhausu. Apeluje do państw członkowskich, by przeznaczyły na ten cel fundusze REPowerEU i wdrożyły je we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym.

11. Przyjmuje z aprobatą porozumienie w kwestii szybszych procedur udzielania pozwoleń na projekty w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i nalega, aby państwa członkowskie w pełni współpracowały z władzami lokalnymi i regionalnymi i społecznościami lokalnymi z myślą o zapewnieniu ochrony środowiska i zdobyciu akceptacji społecznej. Zwraca uwagę na pilną potrzebę opracowania szybkich procedur administracyjnych i usunięcia przeszkód biurokratycznych związanych z instalacją odnawialnych źródeł energii w mieszkalnictwie na obszarach wiejskich. Podkreśla, że obszary wiejskie kryją w sobie znaczny potencjał w obszarze produkcji energii ze źródeł odnawialnych, w tym w zakresie zrównoważonego wykorzystania biomasy leśnej jako energii odnawialnej i mogą odnieść korzyści z poprawy połączeń z siecią oraz z nowych możliwości zatrudnienia, zwłaszcza osób młodszych i kobiet.

12. Aprobuję porozumienie w sprawie zakazu stosowania silników spalinowych napędzanych paliwami kopalnymi w nowych samochodach osobowych i dostawczych od roku 2035. Wskazuje na potrzebę alternatywnych, przystępnych cenowo i łatwo dostępnych paliw oraz odpowiednich stacji tankowania i ładowania we wszystkich regionach UE. Kładzie nacisk na apel Sojuszu Regionów o Rozwiniętym Sektorze Motoryzacyjnym działającego w KR-ze o zapewnienie mechanizmu sprawiedliwej transformacji w celu wsparcia struktury społeczno-gospodarczej regionów z silnie rozwiniętymi sektorem motoryzacyjnym i sektorem części samochodowych.

13. Wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie, by ułatwiły rozwój międzynarodowej i międzyregionalnej infrastruktury przesyłu energii elektrycznej, umożliwiającej wspólne korzystanie z energii elektrycznej wytwarzanej z różnych źródeł odnawialnych, które są skoncentrowane w różnych regionach ze względu na ich klimat i cechy charakterystyczne. Możliwość transportowania z jednego obszaru na drugi energii elektrycznej dostępnej na odległych obszarach skraca czas, w którym jest ona niedostępna, i ułatwia zarządzanie systemami elektroenergetycznymi, torując drogę do 100 % wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

14. Przypomina o naglącej potrzebie rozwinięcia i dekarbonizacji mobilności w miastach i wioskach i domaga się wzmocnienia środków na rzecz promowania bezpiecznej infrastruktury i przywracania przestrzeni publicznej na obszarach miejskich. Zaznacza, że regiony i miasta potrzebują elastycznych ram, zwłaszcza jeśli chodzi o zmianę wytycznych w sprawie obowiązku świadczenia usług publicznych.

15. Wnosi w związku z tym, aby Komisja Europejska zapoczątkowała projekt pilotażowy w zakresie wspólnego udzielania zamówień zmierzający do tego, by wyposażyć szereg miast UE i ich otoczenie w autobusy napędzane wodorem. W drugiej fazie ten projekt zostałby rozszerzony na inne miasta i regiony w całej UE.

16. Wskazuje, że rozwiązania w zakresie czystej energii w dalszym ciągu są często drogie, a procedury dotyczące inwestycji w projekty na rzecz czystej energii – czasochłonne i bardzo biurokratyczne. Apeluje o więcej ambitnych wniosków, tak by uczynić rozwiązania w zakresie energii odnawialnej najłatwiejszymi i najtańszymi wariantami na rynku, a zatem dostępnymi także dla gospodarstw domowych o niskich dochodach.

17. Wnosi, by Komisja Europejska i państwa członkowskie przeznaczyły część funduszy REPowerEU na rozwój instrumentów wsparcia wzorowanych na instrumencie na rzecz miast „European City Facility” (EUCF) ⁽¹⁴⁾, tak aby zapewnić bezpośrednie wsparcie finansowe samorządom lokalnym i regionalnym – zwłaszcza średnim i małym oraz tym, które borykają się z barierami strukturalnymi utrudniającymi im transformację energetyczną – na opracowywanie planów inwestycyjnych odpowiadających wymogom rynku i na wspieranie energooszczędnej budowy i renowacji mieszkań, szczególnie na obszarach wiejskich. Apeluje także o przyznanie szkodnych dotacji gospodarstwom domowym znajdującym się w trudnej sytuacji, które nie są w stanie pokryć kosztów początkowych.

18. Ostrzega przed składaniem kolejnych wniosków o przeniesienie zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) w celu finansowania planu REPowerEU i sprzeciwia się wszelkim próbom odebrania zasobów regionom, jest to bowiem sprzeczne z zasadami UE, zwłaszcza zasadą aktywnej pomocniczości, i z istniejącymi umowami w sprawie zarządzania dzielonego.

19. Postuluje, aby władze lokalne i regionalne zostały włączone w sporządzanie nowych rozdziałów dotyczących REPowerEU w planach RRF z myślą o zagwarantowaniu, że te nowe rozdziały będą służyły finansowaniu strategicznych projektów opracowanych przez te władze i wspólnie z nimi, jak też nowej infrastruktury transgranicznej.

20. Dostrzega pierwszy bezpośredni pozytywny wpływ, jaki środki solidarnościowe w zakresie energii wywarły na ceny energii, i wyraża poparcie dla wzmocnienia europejskiej platformy zakupu gazu.

⁽¹⁴⁾ EUCF – strona główna (eucityfacility.eu).

21. Z niecierpliwością oczekuje zmiany dyrektywy w sprawie struktury rynku energii elektrycznej i liczy, że będzie ona zawierała środki zmierzające do zmniejszenia związku między cenami gazu a cenami energii elektrycznej do poziomu wspólnego do udziału tego paliwa w końcowym wytwarzaniu energii elektrycznej.

22. Wnosi, aby Komisja Europejska uznała prawo społeczności energetycznych, prosumentów i władz lokalnych do udziału w dostawach energii ze źródeł odnawialnych na poziomie lokalnym bez konieczności stania się w pełni regulowanymi dostawcami detalicznymi oraz aby zadbała o to, by te nieprofesjonalne podmioty rynkowe miały równe prawa dostępu do sieci.

23. Podkreśla, że wszelkie krótkoterminowe działania, takie jak większy przywóz LNG, powinny mieć charakter tymczasowy i nie powinny powodować dodatkowego uzależnienia od jednego dostawcy. Zaznacza, że inwestycje infrastrukturalne powinny być gotowe na ekologiczny gaz, aby można było przygotować się na osiągnięcie neutralności klimatycznej za pomocą odnawialnego wodoru i innych paliw odnawialnych.

24. Ponownie apeluje do Komisji Europejskiej i współprawodawców, aby zwiększyli inwestycje w badania naukowe i innowacje, m.in. – podczas najbliższej zmiany wieloletnich ram finansowych – w obszarze rozwiązań neutralnych dla klimatu takich jak misje europejskie w zakresie neutralnych dla klimatu i inteligentnych miast oraz w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu czy partnerstwa na rzecz innowacji regionalnych. Wzywa ich również, aby opracowali nowe linie finansowania w celu ułatwienia tworzenia konsorcjów publiczno-prywatnych na rzecz rozwiązań neutralnych dla klimatu w skali budynków i społeczności, zgodnie z zasadami nowego europejskiego Bauhausu.

25. Wskazuje, że obecny kryzys energetyczny stanowi też okazję do znaczącego nasilenia elektryfikacji oraz produkcji wodoru odnawialnego, jak również do dalszego wsparcia rozwoju innowacyjnych technologii, takich jak wychwytywanie, składowanie i utylizacja dwutlenku węgla, jako czystych rozwiązań służących obniżeniu emisyjności naszej gospodarki. Apeluje do Komisji Europejskiej, aby wsparła inwestycje władz lokalnych i regionalnych w infrastrukturę wodoru odnawialnego za pośrednictwem przyszłego banku wodoru, wykorzystując najlepsze praktyki z poziomu regionalnego i lokalnego oraz promując ich powielanie w całej UE.

26. Zwraca uwagę, że inwestycje w doskonalenie umiejętności i podnoszenie kwalifikacji personelu samorządów lokalnych i regionalnych mają zasadnicze znaczenie dla przyspieszenia transformacji ekologicznej i cyfrowej. Wnosi, aby Komisja Europejska i państwa członkowskie wystąpiły z konkretną inicjatywą w tym zakresie w ramach Europejskiego Roku Umiejętności 2023.

Przeciwdziałać ubóstwu energetycznemu i transportowemu, nie pozostawiając żadnego regionu, miasta ani obywatela na uboczu

27. Ubolewa nad społecznymi skutkami kryzysu energetycznego i żywnościowego odczuwanymi przez obywateli i MŚP. Wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu określiły wyraźny cel dotyczący ograniczania ubóstwa energetycznego. Zachęca państwa członkowskie, by opracowały zintegrowane środki w ramach polityki energetycznej i społecznej w celu przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu i eliminowania go, również w oparciu o doświadczenia zebrane za pośrednictwem Europejskiego Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego i Centrum Doradztwa ds. Ubóstwa Energetycznego.

28. Wzywa Komisję Europejską i współprawodawców do zadbania o to, aby nowym i istniejącym instrumentom polityki towarzyszyły solidny pakiet socjalny i środki sprawiedliwej redystrybucji w celu stworzenia podstaw sprawiedliwej transformacji energetycznej, zwłaszcza w przypadku gospodarstw domowych i osób młodych znajdujących się w trudnej sytuacji. Wdrażaniu polityk transformacji energetycznej, takich jak energooszczędne renowacje lub wprowadzanie energii ze źródeł odnawialnych, musi towarzyszyć odpowiednio ukierunkowana pomoc finansowa, techniczna i społeczna, by łatwiej było zapewnić inkluzywność tych środków.

29. Zaznacza, że kryzys energetyczny ma proporcjonalnie większy wpływ na kobiety, i wzywa Komisję Europejską do weryfikacji jej mechanizmów wsparcia pod kątem płci, aby nie prowadziły one do zaostrzenia różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn.

30. W związku z tym pozytywnie ocenia ustanowienie tymczasowych składek solidarnościowych z myślą o redystrybucji nadwyżek dochodu sektora energetycznego wśród odbiorców końcowych i wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły ukierunkowane fundusze władzom lokalnym i regionalnym w celu zaradzenia ubóstwu energetycznemu i transportowemu na szczeblu lokalnym.

31. Podkreśla, że kryzys energetyczny proporcjonalnie silniej uderza w gospodarstwa domowe o niskich dochodach na obszarach wiejskich, które muszą poruszać się samochodem, aby móc korzystać z podstawowych usług. Zaznacza więc, że rozwój transportu publicznego powinien zmniejszyć nierówności przestrzenne i ubóstwo transportowe.

32. Wnosi, aby Komisja Europejska zaproponowała władzom lokalnym i regionalnym pilne rozwiązania w przypadku niewystarczającego wsparcia ze strony rządów krajowych, i apeluje o wyłączenie ukierunkowanych inwestycji związanych z kryzysem energetycznym z obliczeń deficytu według reguł fiskalnych.
33. Wzywa Komisję Europejską, aby osłabiła powiązania między rynkiem energii i rynkiem rolnym w celu zmniejszenia energochłonności produkcji rolnej. Domaga się, by Komisja Europejska przeprowadziła gruntowną i strukturalną reformę systemu żywnościowego, która położy kres spekulacjom na rynkach międzynarodowych, zwiększy regulację i zapewni dalszą ochronę dochodów rolników.
34. Apeluje do Komisji Europejskiej o promowanie preferowanego wykorzystania biomasy do kompostowania w celu produkcji nawozów organicznych, a tym samym zmniejszenia zależności od nawozów syntetycznych wytwarzanych z gazu ziemnego i ropy naftowej, pod warunkiem że wybrana technologia nie będzie miała negatywnego wpływu na jakość powietrza. Zwraca się do Komisji Europejskiej o promowanie bardziej energooszczędnych modeli produkcji, takich jak zrównoważone rolnictwo konserwujące, podkreślając jednocześnie dwojaką rolę producentów biomasy i potencjalnych użytkowników biomasy w zaspokajaniu ich własnych potrzeb energetycznych.
35. Wskazuje, że większy popyt na biopaliwa może pogłębić kryzys żywnościowy. Toteż zachęca Komisję Europejską i państwa członkowskie, aby nadały priorytet wykorzystywaniu produktów rolnych na użytek spożywczy.
36. Jest zdania, że trzeba dalej rozwijać i dostosowywać do różnych okoliczności istniejące instrumenty i procedury finansowe UE, aby tworzyć synergie pomiędzy różnorodnymi programami⁽¹⁵⁾. W tym względzie zwraca uwagę na szczególne wyzwania, przed którymi stoją regiony wiejskie i regiony o niekorzystnych warunkach geograficznych.
37. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji przedstawioną w kontekście planu przemysłowego Zielonego Ładu, aby przekształcić tymczasowe kryzysowe ramy pomocy państwa w tymczasowe ramy kryzysowe i przejściowe, co pobudziłoby inwestycje na rzecz szybszego wprowadzania energii ze źródeł odnawialnych. Obejmowałoby to zachęcanie do inwestycji prowadzących do znacznej redukcji emisji poprzez podniesienie pułapów pomocy i uproszczenie kalkulacji pomocy, a także wspieranie dekarbonizacji przemysłu i produkcji urządzeń niezbędnych do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. KR zasadniczo popiera podejście polegające na zapewnieniu państwom członkowskim i władzom szczebla niższego niż krajowy większej elastyczności w zakresie wspierania działań w dziedzinach kluczowych dla przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, takich jak wodór odnawialny, charakterystyka energetyczna budynków, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla oraz pojazdy bezemisyjne.
38. Podkreśla jednak, że nie wolno dopuścić do tego, by poluzowanie zasad pomocy państwa doprowadziło do zakłóceń, oraz że Komisja Europejska musi dążyć do wyważenia różnych postulatów państw członkowskich. W przeciwnym razie jednolity rynek mógłby ucieść z powodu dalszej fragmentacji ze względu na różną zdolność finansową państw członkowskich do wspierania ich przedsiębiorstw, co jeszcze bardziej pogłębiłoby różnice terytorialne.
39. Jest gotów dalej wspierać rozpowszechnianie i powielanie najlepszych praktyk oraz wdrażanie środków energetycznych za pośrednictwem swojej inicjatywy „Zielony Ład w terenie”, a w szczególności poprzez ciągłe opracowywanie podręczników „Zielony Ład w terenie”.
40. Zobowiązuje się do zacieśnienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa energetycznego i przystępności cenowej z sąsiadami na szczeblu lokalnym i regionalnym.
41. Ponownie apeluje do Komisji, aby włączyła KR jako partnera instytucjonalnego do Grupy Koordynacyjnej ds. Ubóstwa Energetycznego i Odbiorców Wrażliwych, i deklaruje gotowość wniesienia wkładu w tę współpracę międzyinstytucjonalną za pośrednictwem swojej grupy roboczej „Zielony Ład w terenie”.
42. Zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, szwedzkiej i hiszpańskiej prezydencji w Radzie UE oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 9 lutego 2023 r.

Vasco ALVES CORDEIRO

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

⁽¹⁵⁾ Zob. opinia KR-u „Sprawiedliwa i zrównoważona transformacja dla regionów górniczych i regionów energochłonnych sektorów przemysłu” (Dz.U. C 498 z 30.12.2022, s. 36).